

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.I.35.171/2014/6.szám

A Kúria a dr. Gömöri András ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Tarcsi Csaba jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 11-én kelt 14.K.26.781/2013/20. sorszámu jogerős ítélete ellen az alperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperes részéről Kfv. 4. szám alatt előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.26.781/2013/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati részperkölséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesnél 2004-2008 évekre kiterjedően személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytattak, melynek eredményeképpen 2006-2007 évekre a felperes terhére 970.701 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 485.350 Ft adóbírságot, valamint 442.811 Ft késedelmi pótléket állapítottak meg. A 2004 évet illetően fedezethiányt nem mutattak ki, míg 2005 és 2008 években feltárt forráshiány csekély összege miatt megállapítást nem tettek. A felperes keresetében a megélhetési kiadások házassági jogviszonya alatti elszámolási arányát és élettársi viszonyának kezdő időpontját vitatta, továbbá egy Suzuki quad értékesítéséből származó 1.870.000 Ft forrás elismerését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2012. május 30-án kelt határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a Suzuki quad gépjármű tulajdonjogának megszerzését bizonyítottnak találta. Erre

tekintettel a továbbértékesítés folytán keletkező forrás figyelembevételére utasította az adóhatóságot. Ugyancsak osztotta a felperesnek házassága alatt felmerült megélhetési kiadások megosztási arányára vonatkozó érvelését hangsúlyozva, hogy az általános gyakorlattól eltérő alperesi elszámolási mód alkalmazását semmilyen egyéb bizonyítékkal alá nem támasztott nyilatkozat nem teszi indokolttá. Ugyanakkor nem fogadta el azt a felperesi állítást, hogy házassági életközösségének 2007 nyarától történő megszakadásától élettársával életvitelszerűen egy háztartásban élt volna, ezáltal nem egy főre kellett vélelmezni a megélhetésre fordított kiadásokat.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet, míg a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a kereset teljes körű elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétes következtetéseket vont le az elsőfokú bíróság a megélhetési kiadások elszámolása, illetve a Suzuki quad gépjármű felperes általi megszerzése és értékesítése körében. Kiemelte, hogy a felperes az ellenőrzés során az életviteli kiadások összegére nem nyilatkozott, ezzel szemben házastársa több nyilatkozatot is tett. Első előadásában az életviteli kiadások közös finanszírozását állította, azonban későbbi nyilatkozatában már ezt akként módosította, hogy a közös kiadásokhoz jövedelme fedezetéig járult hozzá, mely nyilatkozatot elfogadva jövedelemarányosan állapította meg az adóhatóság a megélhetési kiadások mértékét. Hangsúlyozta, hogy az általános adóhatósági gyakorlat a házastársak között a megélhetésre fordított kiadásokat fele-fele arányban valószínűsíti, ha az érintettek egybehangzóan ilyen tartalmú nyilatkozatot tesznek, vagy ha további konkrét adat nem merül fel az életviteli kiadások házastársak közötti megosztási arányát illetően. Azonban a volt házastárs korrigált nyilatkozata és a volt házastárs jövedelmének összege egy olyan felső mértéket jelentett, amely felülírta a már hivatkozott általános adóhatósági gyakorlat alkalmazhatóságát.

A gépjármű tulajdonlásával kapcsolatban arra utalt, hogy a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a peres eljárásban tényszerűen, hitelt érdemlő adatként értékelhető bizonyíték formájában nem igazolta a gépjármű feletti tulajdonosi jogának meglétét. Miután a gépjármű rendszám hiányában a BM gépjármű-nyilvántartásában nem szerepel, ezért a jármű tulajdonosának személye és az abban bekövetkezett változások nem kontrollálhatók. A meghallgatott tanúk és nyilatkozattevők állítását cáfolja az a körülmény, hogy a felperes volt házastársa nem rendelkezett információval a quad tulajdonlását illetően, pedig annak megszerzése a házasság fennállása alatt következett be. Ezen túlmenően a gépjármű

fellelhetősége, nyomon követhetősége kétséges, hiszen a vevő állítása szerint a megvásárlást követő 3-4 hónapi használat után baleset következtében azt alkatrészként értékesítette. Az is kétséges teszi az ügylet megtörténtét, hogy a felperes a közigazgatási eljárásban az eladó személyére vonatkozóan még konkrét információval nem rendelkezett, ezzel szemben a peres eljárás során az eladó személyét beazonosította. Nézete szerint a Kúria jogelődje a *Legfelsőbb Bíróság* által kimunkált hitelt érdemlő adattal szemben támasztott követelménynek a tanúk vallomásai nem felelnek meg, azok mindössze egy állításnak tekinthetők, amelynek valóságtartalma sem a bíróság, sem az adóhatóság részéről nem ellenőrizhető.

Az új eljárásra adott iránymutatás pedig azért végrehajthatatlan, mert 2004 évet érintően kapcsolódó vizsgálat lefolytatására az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 164. § (1) bekezdése szerinti elévülés szabálya miatt nem kerülhet sor.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében Gy. K-val fennálló élettársi viszonyának 2007 év nyarától történő elismerését és ezzel összefüggésben a megélhetési kiadások összegének korrigálását kérte. Szerinte az élettársánál lefolytatott vagyonosodási vizsgálat során elmaradt nyilatkozat nem cáfolja a 2007 év nyarától fennálló együttélés tényét. Nyilatkozata, házastársa tanúvallomása és a lakcím-nyilvántartási adatok alapján kétséget kizáróan bizonyítást nyert annak 2007 nyarától történő fennállása és megélhetési költségeinek megoszlása. Ellenkérelmében egyebekben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

Az alperes ellenkérelmében a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmének elutasítását kérte kiemelve, hogy 2008. július 26. napjától bizonyított a felperes és élettársa közös háztartásban történő együttélése.

A felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Elsődlegesen a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között és az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül. (Pp. 272. § (2) bekezdése, 275. § (2) bekezdés, BH 2002.490., KGD 2002.262.) A bizonyítékok felülmérlegelése és azok ismételt egybevetése a felülvizsgálati eljárásban nem megengedett, a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, vagy okszerűtlen, a logika szabályaival nyilvánvalóan

ellentétes tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Az alperesi felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben az ítélet elemezte és részletesen, koherens módon, logikai ellentmondástól mentesen indokolta, hogy miért találta bizonyítottnak a quad megszerzését a felperes részéről. Egyetért a Kúria azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, hogy hiteles gépjármű-nyilvántartás hiánya okán egyéb más bizonyítékok alapján kellett döntenie arról, hogy a felperes annak tulajdonjogát megszerezte-e. Ennek a feladatának az elsőfokú bíróság eleget tett, a bírósági eljárásban meghallgatott tanúk vallomása, a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok elegendőek annak igazolására, hogy a felperes rendelkezett a gépjármű tulajdonjogával. A gépjármű tulajdonjogának igazolása következtében pedig annak eladásából származó forrás figyelembevételére a felperes jogszerűen tarthat igényt. Ennél fogva helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor ennek figyelembevételére kötelezte az adóhatóságot. Rámutat a Kúria arra, hogy a kapcsolódó vizsgálat lefolytatását az elsőfokú bíróság nem kötelező jelleggel írta elő, hanem választási lehetőségként, amelynek nyilvánvalóan gátja lehet az időközben beállt elévülés. A fentiekből következően az új eljárásban a vétel bizonyítása és a gépjármű eladás következtében jelentkező bevétel, forrás elszámolása a feladata az alperesnek.

Ami a házassági jogviszony fennállása alatt keletkezett kiadások arányát illeti a törvényi szabályozás azt a vélelmet állítja fel, hogy a felek ahhoz egyenlő arányban járulnak hozzá. Ennek megdöntésére nem elegendő az egyik házastárs módosított nyilatkozata, hanem további tényekkel alátámasztott adatok szükségesek. Ezzel pedig az alperes nem rendelkezett, csupán a volt házastárs határozatlan - és minden konkrét adatot nélkülöző - nyilatkozatára alapította megállapítását.

Az élettársi viszonyhoz kapcsolódó megélhetési kiadásokkal kapcsolatban sem osztotta a Kúria a kifejtett álláspontot. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság és az adóhatóság is arra, hogy az élettárs nyilatkozatának hiányában csak a hitelt érdemlő okirattal bizonyított tények kerülhettek figyelembe vételre, amely viszont azt igazolta, hogy bejelentett közös lakóhelyük fennállása óta lehet a megélhetési kiadások közös finanszírozását megállapítani.

A fentiek alapján a Kúria mind a felülvizsgálati, mind a csatlakozó felülvizsgálati kérelmet alaptalannak találta, erre figyelemmel a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján eljárva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Tekintettel arra, hogy a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben elismerni kért megélhetési kiadások a megállapított adóhiány

viszonylatában csekély mértékűek, viszont az alperes felülvizsgálati kérelme teljes egészében támadta a jogerős ítélet megállapításait, ezért az alperes szinte teljes mértékben pervesztes lett, így a felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség viselésére a Pp. 270. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint köteles.

A pervesztesség-pernyertesség arányára figyelemmel rendelkezett a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam általi illeték viselésről.

Budapest, 2014. november 27.

**Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**